

הכי הוא ודאי, אבל (הכא) פלהו אחרנין
בשביעאה (דף פב ע"ב) קיימי דאיהו סמכא
דעלמא, ואיהו צדיק ודא אשקי (לעלמא) ורוי
עלמא (ס"א מן כלא) וזן כלא. ועליה פתיב (ישעיה ג)
אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו.
וכתיב, (תהלים קמה) טוב יי לכל ורחמיו על כל
מעשיו.

אמר רבי יצחק, הא כתיב, (בראשית ב) ונהר
יוצא מעדן להשקות את הגן. דא הוא
סמכא דעלמא קאים עליה, ואיהו אשקי
לגנתא (דערו) וגנתא אשתקי מגייה ומגיה עבידא
פירין. וכלהו פירין פרחין בעלמא ואנון
קיומא דעלמא קיומא דאורייתא, ומאן
נינהו, נשמתהון דצדיקייא דאנון פרי עובדוי
דקדשא בריה הוא. ובגין כך בכל ליליא
וליליא נשמתהון דצדיקייא סלקן.

וכד אתפלג ליליא קדשא בריה הוא אתי
לגנתא דעדן לאשתעשעא בהו. במאן.
אמר רבי יוסי בכלהו, בין אנון דמדוריהון
בהווא עלמא, בין אנון דיתבי במדוריהון
בהאי עלמא, בכלהו משתעשע בהו קדשא
בריה הוא בפלגות ליליא.

תא חזי, עלמא דלעילא אצטריף
לאתערוותא דעלמא תתאה, וכד
נשמתהון דצדיקייא נפקי מהאי עלמא וסלקי
לעילא כלהו מתלבשי בנהורא דלעילא
בדיוקנא יקר, ובהו קדשא בריה הוא
משתעשע ותאיב לון דאינהו פרי עובדוי,
ועל דא אקרוז ישראל דאית לון נשמתין
קדישין בנין לקדשא בריה הוא, כמה דאת
אמר (דברים יד) בנים אתם ליי אלהיכם, בנים
ודאי איבא דעובדוי.

אמר רבי ייסא ואפילו אנון דבהאי עלמא

האחרים בשביעי הם עומדים,
שהוא סמך של העולם, והוא
צדיק, וזה משקה את העולם ומררה
את העולם [מן הכל] וזן לכל, ועליו
כתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב
כי פרי מעלליהם יאכלו, וכתוב
(תהלים קמה) טוב ה' לכל ורחמיו
על כל מעשיו.

אמר רבי יצחק, הרי כתוב
(בראשית ב) ונהר יוצא מעדן
להשקות את הגן. זה הוא
העמוד שהעולם עומד עליו
והוא משקה לגן העדן, ונהר
נשקה ממנו, וממנו עושה פרות.
וכל הפרות פורחים בעולם והם
הקיום של העולם, הקיום של
התורה. ומי הם? נשמות
הצדיקים שהם פרי מעשיו של
הקדוש ברוך הוא. ומשום כך
בכל לילה ולילה נשמות
הצדיקים עולות.

וכשנחלק הלילה, הקדוש ברוך
הוא בא לגן העדן להשתעשע
בהם. במי? אמר רבי יוסי,
בכלם. בין אותם שמדורם
בעולם ההוא, ובין אותם
שיושבים במדורם בעולם הזה,
בכלם משתעשע הקדוש ברוך
הוא בחצות הלילה.

בא ראה, העולם שלמעלה צריך
את התעוררותו של העולם
התחתון. וכשנשמות הצדיקים
יוצאות מן העולם הזה ועולות
למעלה, כלן מתלבשות באור
שלמעלה בדמות נכבדה, ובהם
הקדוש ברוך הוא משתעשע
ותאב להם, שהם פרי מעשיו,
ועל זה נקראו ישראל שיש להם
נשמות קדושות בנים לקדוש-
ברוך הוא, כמו שנאמר (דברים יד)
בנים אתם לה' אלהיכם. בנים
ודאי, פרי מעשיו.

אמר רבי ייסא, אפלו אותם
שבעולם הזה [של הארץ]. איך?

(דארעא), היאַן. אַמר ליה בגין די בפלגות
ליליא כל אנון זפאי קשוט פלהו מתערי
למקרי באורייתא ולמשמע תשבחן
דאורייתא, והא אתמר דקדשא בריהּ הוא וכל
אנון צדיקיא דבגו גנתא דעדן פלהו צייתין
לקליהון, וחוטא דחסד אתמשף עלייהו
ביממא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו
ובלילה שירה עמי.

וער דא תשבחן דסלקין בליליא קמיה דא
תושבחה שלים. תא חזי, בשעתא
דישראל הוו סגירין בבתיהון פד קטל קדשא
בריהּ הוא בכוריהון דמצראי, הוו אמרי
הלילא ותשבחן קמיה.

תא חזי, דדוד מלפא הוה קם בפלגות
ליליא, דאי תימא דהוה יתיב או שכיב
בערסיה והוה אמר שירין ותושבחן, לא,
אלא כמה דכתיב (תהלים קיט) חצות לילה אקום
להודות לך. אקום ודאי בעמידה לאתעסקא
בשירין ותושבחן דאורייתא. ובגין כך דוד
מלפא חי לעלמין, ואפילו ביומי מלפא
משיחא איהו מלפא. דהא תנן מלפא משיחא
אי מן חזיא הוא דוד שמייה ואי מן מתייא
הוא דוד שמייה, ואיהו הוה אתער בצפרא עד
לא ייתי דכתיב, (תהלים נז) עורה כבודי עורה
הנבל וכנור אעירה שחר.

תא חזי, פל ההוא ליליא דשרה הות לגביה
דפרעה אתו מלאכי עלאי לזמרא ליה
לקדשא בריהּ הוא בשירין ותושבחן, אמר
להו קדשא בריהּ הוא כלכו זילו ועבידו
מכתשין רברבין במצרים, רשימו למאן דאנא
זמין למעפד לבתר, (דא) מה כתיב ונגע יי את
פרעה נגעים גדולים וגו'.

תא חזי, מה כתיב ויקרא פרעה לאברם וגו'.

אמר לו, משום שבחצות הלילה
כל אותם צדיקי אמת, כלם
מתעוררים לקרא בתורה ולשמע
את תשבחות התורה. והרי
נתבאר שהקדוש ברוך הוא וכל
אותם הצדיקים שבתוף גן העדן
כלם מקשיבים לקולם, וחוט של
חסד נמשף עליהם ביום, שפתוב
(תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו
ובלילה שירה עמי.

וער פן התשבחות שעולות
בלילה לפניו, זו תשבחת שלמה.
בא ראה, בשעה שישראל היו
סגורים בבתיהם כשהרג הקדוש
ברוך הוא בכורי מצרים, היו
אומרים הלל ותשבחות לפניו.

בא ראה שדוד המלך היה קם
בחצות הלילה, שאם תאמר
שהיה יושב או שוכב במטתו
והיה אומר שירות ותשבחות -
לא, אלא כמו שפתוב (שם קיט)
חצות לילה אקום להודות לך.
אקום ודאי בעמידה להתעסק
בשירות ותשבחות של התורה.
ומשום כך דוד המלך חי
לעולמים, ואפילו בימי מלך
המשיח הוא מלך. שהרי שנינו,
מלך המשיח, אם מן החיים הוא
- דוד שמו, ואם מן המתים הוא
- דוד שמו. והוא היה מתעורר
בפקר בטרם יבא, שפתוב (שם נז)
עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר.

בא ראה, כל אותו הלילה ששרה
היתה אצל פרעה, באו המלאכים
העליונים לומר לקדוש ברוך
הוא בשירות ותשבחות. אמר
להם הקדוש ברוך הוא: כלכם
לכו ועשו מכות גדולות
במצרים, סימן למי שאני עתיד
לעשות אחר כך. זה מה שפתוב
וינגע ה' את פרעה נגעים גדלים
וגו'

בא ראה מה פתוב, ויקרא פרעה

מִנָּא הוּה ידע, דְּהָא לָא כְּתִיב הֵכָא כְּמָה דְאַתְמָר
בְּאַבְימֶלֶךְ דְּכְתִיב וְעַתָּה הִשָּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ פִּי
נָבִיא הוּא וְגו', וְהֵכָא לָא אָמַר לִיה מְדִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק הָא כְּתִיב עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ
אַבְרָם. דְּהֵכִי הוּוּ אָמְרִי לִיה, עַל דְּבַר
שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם. דְּהָא לָא הוּה מְמַלִּיל עַמִּי
כְּמָה דְמְמַלִּיל בְּאַבְימֶלֶךְ, אֶלְא בְמַלְאָה דָא אַתְמָר
וְלֹא יַתִּיר, מְכַתְּשָׂא דָא עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם
אִיהִי, וְלֹא הוּה מְלִיל (דא) עַמִּי, כְּדִין יָדַע (הוּא)
דְּהָא אַתְתִּיה דְאַבְרָהָם אִיהִי, מִיַּד וַיִּקְרָא פְרַעֲה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר וְגו'.

וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲה אֲנָשִׁים. לְמָה בְּגִין דְּלֹא יִקְרַב
בַּר נֶשׁ בְּהוּ לְאַבְרָאָשָׁא לֹוֹן. וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ,
לְוַיְיָה עֲבָדוּ לִיה בְּכָל אַרְעָא דְמַצְרַיִם. אָמַר לִיה
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הֵכִי אֲנִתְ זַמִּין לְמַעַבְדַּב לְבְנוֹי
אַתְ תּוֹזִיף לֹוֹן מְאַרְעָךְ דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת יג) וַיְהִי
בְשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם דְּאוֹזִיף לֹוֹן מִכָּל אַרְעֵיהָ.
אָמַר רַבִּי אַבָּא כָּל כֶּף לְמָה אֲזַדְמֶן לִיה
לְאַבְרָהָם וּלְמֵאִי אֵיִצְטְרִיךְ, אֶלְא בְּגִין

לְגַדְלָא שְׁמִיָּה דְאַבְרָהָם וְשִׁרָה בְּעַלְמָא, (דף 99 ע"א)
דְּאִפִּילוּ בְּמַצְרַיִם דְּאֲנֹוֹן חֲרָשֵׁי עַלְמָא וְלֹא הוּה
יְכִיל בַּר נֶשׁ לְאַשְׁתִּזִּיב מִנִּיָּהוּ. אַתְגַּדַּל אַבְרָהָם
וְאִסְתַּלִּיק לְעֵילָא הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיַּעַל אַבְרָם
מִמַּצְרַיִם, לְאַן אַתְר הִנְגַּבְהָ. (ומאי הוּא וְאִשְׁתּוּ וְכָל אִשְׁר לֹו,
אֶלְא לְאוֹדְעָא וְלֹא גָלוּ מִנִּיָּה מְדַעִם מֵאֲנֹוֹן מִתְּנֵן דִּתְּבֹו לִיה בְּרִיל שְׁרָה דְתַהָא
לְמַלְכָא)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּא חֲזִי, פְּלָא רְזָא
דְּחֻכְמָתָא אִיהוּ, וְקָא רְמִזוּ הֵכָא
בְּחֻכְמָתָא וּדְרָגִין דְּלִתְתָא דְקָא נַחִית אַבְרָהָם
לְעוֹמְקִיָּא דְלַהוֹן וַיָּדַע לֹוֹן, וְלֹא אַתְדַּבַּק בְּהוּ,
וְתַב לְקַמִּי מְרִיָּה. וְלֹא אַתְפַּתָּא בְּהוּ כְּאָדָם

לְאַבְרָם וְגו'. מִנִּין הִיָּה יוֹדַע,
שְׁהֲרִי לֹא כְּתוּב כָּאן כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
בְּאַבְימֶלֶךְ, שְׁכַתוּב וְעַתָּה הִשָּׁב
אִשְׁתְּ הָאִישׁ פִּי נָבִיא הוּא וְגו',
וְכָאן לֹא אָמַר לוֹ דְּבַר?

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הֲרִי כְּתוּב עַל
דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם. שְׁכָף הִיָּו
אוֹמְרִים לוֹ: עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ
אַבְרָם. שְׁהֲרִי לֹא הִיָּה מְדַבֵּר עִמּוֹ
כְּמוֹ שְׁמַדְבֵּר עִם אַבְימֶלֶךְ, אֶלְא
בְּדַבְרָא זֶה נִתְבָּאָר וְלֹא יוֹתֵר:
הַמְּכָה הַזֹּוּ הִיא עַל דְּבַר שְׂרִי
אִשְׁתְּ אַבְרָם. וְלֹא הִיָּה מְדַבֵּר (וְהָ)
עִמּוֹ. אַז (הוּא) יָדַע שְׁדוֹ אִשְׁתּוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם הִיא. מִיָּד - וַיִּקְרָא פְרַעֲה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר וְגו'.

וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲה אֲנָשִׁים, לְמָה?
כְּדִי שְׁלֹא יִקְרַב אָדָם לְהֵם לְהַרַע
לְהֵם. וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ, לְוַיְיָה עֲשׂוּ לוֹ
בְּכָל אֶרֶץ מַצְרַיִם. אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כֶּף אַתְהָ
עֲתִיד לְעֲשׂוֹת לְבְנוֹי, אַתְהָ תְלַוְיָה
אוֹתָם מְאַרְצָךְ, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת יג)
וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם,
שְׁלַוְיָה אוֹתָם מִכָּל אַרְצוֹ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּל כֶּף לְמָה
הַזְּדִמֶן לְאַבְרָהָם וּלְמָה הַצְּטְרָךְ?
אֶלְא כְּדִי לְגַדַּל אֶת שְׁמֵם שֶׁל
אַבְרָהָם וְשִׁרָה בְּעוֹלָם, שְׁאִפְלוּ
בְּמַצְרַיִם שְׁהֵם מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם,
וְלֹא יְכוּל הִיָּה אָדָם לְהַנְצִל מֵהֵם,
הַתְּגַדַּל אַבְרָהָם וְהַתְּעַלָּה
לְמַעַלָּה. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיַּעַל אַבְרָם
מִמַּצְרַיִם. לְאִיָּה מְקוּם? הִנְגַּבְהָ
(וּמָה זֶה הוּא וְאִשְׁתּוּ וְכָל אִשְׁר לֹו? אֶלְא לְהוֹדִיעַ
שְׁלֹא גָלוּ מִנִּיָּה דְבַר מֵאוֹתוֹן מִתְּנֵנוּ שְׁתַּנּוּ לוֹ בְּשִׁבִיל
שְׁרָה שְׁתַּתִּיבָה לְמַלְכָא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בַּא רְאָה, הַכֵּל
הוּא סוּד שֶׁל חֻכְמָה, וְרִמְזוּ כָּאן
בְּחֻכְמָה וְהַדְרָגוֹת שְׁלֻמְטָה
שְׁאַבְרָהָם יָרַד לְעַמְקָם וַיָּדַע
אוֹתָם, וְלֹא נִדְבַק בְּהֵם, וְשָׁב לְפָנֵי
רַבּוֹנוּ, וְלֹא הִתְפַּתָּה בְּהֵם כְּאָדָם שְׁכַאֲשֶׁר
הִגִּיעַ לְדְרָגָה הַהִיא הִתְפַּתָּה בְּנַחֲשׁ וְגַרְם מוֹת לְעוֹלָם.
וְלֹא הִתְפַּתָּה כְּמוֹ נַח, שְׁכַאֲשֶׁר יָרַד וְהִגִּיעַ לְדְרָגָה הַהִיא מַה כְּתוּב? (בְּרַאשִׁית ט) וַיִּשְׁתַּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר

דְּכַד מְטָא לְהֵהוּא דְרָגָא אֲתַפְתָּא בְּנַחֲשׁ וְגָרִים מוֹתָא לְעֵלְמָא. וְלֹא אֲתַפְתָּא כְּנַח דְּכַד נַחַת וּמְטָא לְהֵהוּא דְרָגָא מַה כְּתִיב, (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהֱלָה. אֱהֱלָה כְּתִיב בְּה"א.

אָבְרָ בְּאַבְרָהָם מַה כְּתִיב וַיַּעַל אַבְרָם מִמְצָרַיִם. דְּסָלִיק וְלֹא נַחִית, וְתַב לְאַתְרֵיהּ לְדְרָגָא עֲלָאָה דְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא. וְעוֹבְדָא דָא הוּא, בְּגִין לְאַחְזָאָה חֻכְמָתָא דְאַתְקִיִּים בְּקִיּוּמָא שְׁלִים כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ וְלֹא אֲתַפְתָּא וְקָם בְּקִיּוּמָא וְתַב לְאַתְרֵיהּ. הַנְּגַבָּה, דָּא דְרוּם דְרָגָא עֲלָאָה דְאַתְאֲחִיד בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא דְכְּתִיב הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה. אוּף הָכָא הַנְּגַבָּה, אֲתַר דְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא.

תָּא חֲזִי, רְזָא דְמַלְאָה, אִי אַבְרָם לָא יִיחֹות לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרֵף תַּמָּן בְּקַדְמִיתָא. לָא יְהֵא חוּלְק עַדְבֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. כְּגוּוֹנָא דָּא לְכַנּוּי כַּד בַּעַא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לֵיהּ (ד"א לון) עֲמָא חָדָא עֲמָא שְׁלִים וְלִקְרָבָא לֹון לְגַבֵּיהּ, אִי לָא נַחַתוּ בְּקַדְמִיתָא לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרְפוּן תַּמָּן, לֹא הוּוּ עֲמָא יְחִידָא דִּילֵיהּ. כְּגוּוֹנָא דָּא אִי לָא אֲתִיְהִיבַת אַרְעָא קַדִּישָׁא לְכַנְעַן בְּקַדְמִיתָא וַיִּשְׁלוּט בָּהּ לָא הוּת אַרְעָא חוּלְקִיהּ וְעַדְבֵּיהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכֹלָא רְזָא חָדָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּוּ אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְהוּוּ עַמִּיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה. עַד דְּהוּוּ אֲזִילִי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תְּוֹהֵנָא הֵיךְ בְּנִי עֲלָמָא לָא מְשַׁגְיַחִין לְמַנְדַּע מְלִי דְאוּרִייתָא וְעַל מַה קִּיַּיְמִי. פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אוּרִיתִיךְ בַּלְיִלָה אֵף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחְרֶךְ, הֵאִי קָרָא אוּקְמוּהָ וְאוּקִימָנָא לֵיהּ.

אָבְרָ תָּא חֲזִי, נַפְשָׁא דְבַר נָשׁ, כַּד סָלִיק

וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהֱלָה. אֱהֱלָה כְּתוּב בְּה"א.

אָבְרָ בְּאַבְרָהָם מַה כְּתוּב? וַיַּעַל אַבְרָם מִמְצָרַיִם. שְׁעֵלָה וְלֹא יָרַד, וְשָׁב לְמַקְוֵמוּ לְדְרָגָה עֲלִיוֹנָה שְׁנַדְבַּק בָּהּ כְּבִרְאשׁוֹנָה. וְהַמְעַשָּׂה הַזֶּה הִיָּה כְּדִי לְהַרְאוֹת הַחֻכְמָה שֶׁהַתְּקִים בְּקִיּוּם שְׁלֵם כְּרָאוּי לוֹ וְלֹא הַתְּפַתָּה, וְעַמַּד בְּקִיּוּם וְשָׁב לְמַקְוֵמוּ. הַנְּגַבָּה - זֶה הַדְּרוֹם, הַדְּרָגָה הָעֲלִיוֹנָה שְׁנֶאֱחָז בָּהּ כְּבִרְאשׁוֹנָה, שְׁכַתוּב הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה. אֵף כָּאן הַנְּגַבָּה - מְקוּם שְׁנַדְבַּק בּוֹ בְּרִאשׁוֹנָה.

כָּא רָאָה סוּד הַדְּבַר, אִם אַבְרָם לֹא יָרַד לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרֵף שָׁם בְּרִאשׁוֹנָה, לֹא יְהִי חֵלֶק גּוֹרְלוֹ בְּקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמוֹ זֶה לְכַנּוּי, כְּשֶׁרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַשׂוֹת לוֹ (ד"א להם) עִם אֶחָד, עִם שְׁלֵם, וְלִקְרַבֵּם אֵלָיו, אִם לֹא יָרַדוּ בְּרִאשׁוֹנָה לְמִצְרַיִם וְלֹא יִזְדַּכְּכוּ שָׁם, לֹא הִיוּ הָעַם הַיְחִידִי שְׁלוֹ. כְּמוֹ כֵּן אִם לֹא נִתְּנָה הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה לְכַנְעַן בְּרִאשׁוֹנָה וַיִּשְׁלַט בָּהּ, לֹא הִיָּתְנָה הָאָרֶץ חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֵּל סוּד אֶחָד.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הִיָּה הוּלֵךְ בְּדַרְכֵי, וְהִיָּה עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה. בְּעוֹרְם הוּלְכִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּמַהֲנִי אֵיךְ בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא מְשַׁגְיַחִים לְדַעַת דְּבָרֵי תוֹרָה וְעַל מַה עוֹמְדִים. פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אוּרִיתִיךְ בַּלְיִלָה אֵף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחְרֶךְ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאַרוּהוּ וּבְאַרְנוֹ אוּתוֹ.

אָבְרָ כָּא רָאָה, נַפְשׁ הָאָדָם, כְּשֶׁהוּא עוֹלָה לְמִטָּתוֹ, יוֹצֵאת